

O nouă mișcare patriotică a cuprins întreaga țară...

pnă acum în realizarea noului program de dezvoltare a agriculturii sovietice...

Trenul scoate fum în Inelșu... Intonind un cânt de drumeție, hal, hal, comsomolștilor, să mergem în Siberia, Kazahstan și Altai.

Pe unde a umblat „omul cu telefonul“

În romanul lui Vlăscu, „Fiul pescarului“ se vorbește despre un oarecare Andrei Piteris...

La marginea orașului Riga, în cartierul Veimilgravis, nu departe de acele locuri pe unde...

„Automobilele se apropie unul după altul de clădirea „Ziemelblazna“...

— Nici când în trecut, pescarii nu au văsat măcar o astfel de viață — spune căpitanul Karl Einberg...

Cercetări

în legătură cu vîrsta pămîntului

Mintea iscoditoare a omului a căutat din timpurile cele mai vechi să pătrundă tainele naturii...

Rezultatele obținute în urma acestor cercetări erau însă diferite, deoarece metodele de cercetări folosite...

Se pune problema posibilității determinării vîrstei absolute a rocilor. Acum vreo 50 de ani, oamenii de știință au propus...

Pe lângă secția de științe geologice și geografice a Academiei de Științe a U.R.S.S. lucrează o comisie...

O altă metodă nouă aplicată de geochimii sovietici în această problemă este analiza izotopică a combinațiilor chimice...

Activitatea savanților sovietici în determinarea vîrstei absolute a rocilor prezintă un interes teoretic și practic...

Se cunosc numeroase cazuri când datorită stabilității vîrstei rocilor s-au găsit bogate zăcăminte de petrol...

VEAC NOU

Organ al Consiliului General A.R.U.S.

Vineri 12 martie 1954

Numărul 17 Anul X

25 BANI

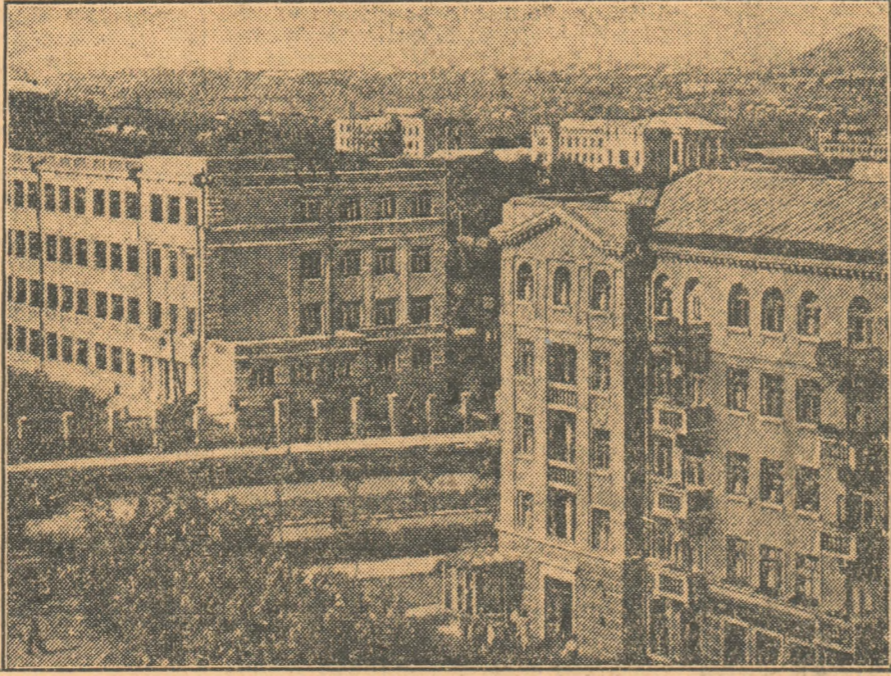
Sărbătoarea marelui popor sovietic

În fiecare seară se aprind pe străzi o mulțime de becuri electrice ce luminează cuvinte cunoscute: — Punctul de agitație.

Poporul sovietic se pregătește pentru alegerile de deputați în organul suprem al puterii de stat — Sovietul Suprem al Uniunii Republicilor Sovietice Socialiste.

Tara se află în preajma alegerilor. Cum se poate reda în cuvinte acest eveniment!

Avântul de care sînt însoțite alegerile se simte în țara întreagă. El se simte și în districtul electoral Novocerkassk.

Nemăsurat de mult s-a schimbat aspectul orașelor, așezărilor muncitorești și al satelor de pe cuprinsul Uniunii Sovietice...

În clădirea de locuințe pentru oamenii muncii, în orașul Stalino.

La Novocerkassk, fiecare al cincilea așezător este un student. Institutul Politehnic din Novocerkassk este cea mai mare instituție de învățămînt superior din sudul țării.

Zeci de ingineri, zootehnicieni, medici, agronomi din Novocerkassk, răspund în hotărîrea Plenarei din septembrie a C.C. al P.C.U.S. au plecat să lucreze în colhozuri și S.M.T.-uri.

Atunci când ies din casă bag repede de seamă că eu mă aflu larăși pe-al casei mele prag: Tot ce-nțlesc în juru-mi surdile și mă cheamă.

Și tot ce văd în preajmă imi e nespus de drag. Un tainic cânt răsună, la orice pas 1-aud: Drept căsuță casa nouă și-a pus acoperși.

Atunci când ies din casă bag repede de seamă că eu mă aflu larăși pe-al casei mele prag: Tot ce-nțlesc în juru-mi surdile și mă cheamă.

Și tot ce văd în preajmă imi e nespus de drag. Un tainic cânt răsună, la orice pas 1-aud: Drept căsuță casa nouă și-a pus acoperși.

Pe-o cale cit mai scurtă s-ajung la el așa vrea. Să aflu viitorul cu focul lui cel vlu, Poet fiind, e-nțitul vieții mele tel.

Și conștiința celor cutezători să flu și-al zilelor de miine corespondent fidel.

Gheverk EMIN

Telul vieții mele

Atunci când ies din casă bag repede de seamă că eu mă aflu larăși pe-al casei mele prag: Tot ce-nțlesc în juru-mi surdile și mă cheamă.

În Românește de Virgil TEODORESCU

Pe teme internaționale

„Bomba economică“

Ne vine foarte greu să ne închipuim, de pildă, pe proprietarul abatorului de la Chicago medînd, stăpînit de o neagră melancolie...

De toate sînt vinovați, desigur, „rușii“. În arsenalul lor există, pasămîle, o armă nemaluzată de groznică.

Cuprinsă de panică, revista americană „Nation“ își întitulează astfel unul din articolele sale: „Bomba economică a Rusiei“.

„Dacă Rusia va cunoaște o creștere nelințită, iar Apusul o stagnare, dacă se vor accentua deosebirile existente în repartizarea bogățiilor între oameni și între țări, atunci va fi, probabil, greu de răsunat la provocarea politică (!) a Rusiei“.

Revista deplînge mai departe faptul că, atrași peste măsură — în febra lor agresivă — de „aspectul militar“, bărbații de stat ai bogățiilor vor procedea laocmai bine înțred sub tăcere creșterea rapidă a puterii economice a Țării Sovietice.

Soapte neliniștite se aud și dinspre clădirea Congresului S.U.A. Nu de mult, Grover Hansley, președintele comisiei economice unite a Congresului, a înfiorat pe membrii onorați șale comisii cu un raport confidențial asupra largirii producției de mărțuri de consum popular în Uniunea Sovietică.

Potrivit părerii lui Hansley, „în scopul menținerii capitalismului“, țările capitaliste ar trebui să ia parte „la această cursă de ridicare a nivelului de trai“.

Se înțelege că se poate crea impresia că nimic nu se petrece. Numeroase zăre burghize așa și fac. Iată și că, potrivit minciunilor — întărite prin jurămînt — ale ziarului iranian „Bachtiar“, „în Uniunea Sovietică nu există nici apă, nici pînă, nici electricitate“.

De cîta timp, experiența a încetat. După cum au scris zărele franceze și italiene, Vaticanul a ordonat episcopului francez să interzică preoților să activeze mai departe în uzine și fabrici.

Rezultatul unei experiențe

Acum cîțiva ani, biserică catolică din Franța, a hotărît — cu binecuvîntarea Vaticanului — să încerce o experiență originală. Episcopatul francez a început să trimeată preoți în uzine și fabrici pentru a lucra în întreprinderi și a trăi împreună cu muncitorii.

De cîta timp, experiența a încetat. După cum au scris zărele franceze și italiene, Vaticanul a ordonat episcopului francez să interzică preoților să activeze mai departe în uzine și fabrici.

Se vede că planul zeului al „șifinului scaun“ a suferit o eșec total. Unii preoți, aflîndu-se în permanență printre muncitorii și convîngîndu-se din proprie experiență de grozăviea exploatarea la care sînt supuși oamenii muncii, au ajuns la ideea necesității luptei pentru drepturile populare, pentru pace. În loc să caute să zădărnicească grevele, ei înșiși au început să participe la greve și la demonstrațiile politice.

Ziarul parizian „Le Monde“ scria: „Numai oamenilor care trăiesc în condiții bune, care sînt bine îmbrăcați și care dispun de bani suficienți li se pare că societatea din zilele noastre reprezintă un tot armonios în cadrul căruia clasele sociale pot trăi într-o colaborare ideală.“

Adunări asemănătoare sînt organizate nu numai la circumscripțiile electorale; ele au loc și în locuințele oamenilor muncii. Pectinîndu-se, agitatorii sînt îndemnați cu nerăbdare de către oamenii muncii care-i consideră ca pe niște tovarășii dragi și apropiați care aduc în mijlocul lor cuvîntul înflăcărat al partidului, adevărul despre viața iericită și luminoasă a oamenilor sovietici.

Grădina metalurgiștilor

În apropierea stației Vostreakovo, din trenul electric au coborît o mulțime de călători, purtînd niște geuți pline cu alimente.

Lîngă așezarea împrejmuită cu gard de fier, oamenii s-au împărășit, urîndu-și unul altuia să petreacă plăcut ziua de odihnă.

În spațiile frumoase porți de fontă se întinde o stradă largă, de-a lungul căreia s-au construit căsuțe nu tocmai mari, vopsite în diferite culori.

Într-un sector, o tînră afinează straturile cultivate cu verde. Este Galia, fiica lui Alexandr Andreievici Boikov, lucrător la secția de cupsoare „Martîn“.

Acum 4 ani, conducerea uzinei „Secera și ciocanul“ a cerut sovietului regional din Moscova să repartizeze muncitorilor uzinei un sector pe care fructele date în timp. Tot aici, printre meri, reșe castroavei, țepa, microcovi, pătlăgele roșii.

În 260 de grădini individuale, fiecare grădină avînd o suprafață de 800 de metri pătrați.

Parcele pentru grădini au fost distribuite în primul rînd muncitorilor care au lucrat în uzină nu mai puțin de cinci ani, fruntașilor în producție, precum și invalizilor din Marele Război pentru Apărarea Patriei și foștilor ostași.

Administrația uzinei și comitetul sindical au ajutat pe posesorii de grădini să procure cei mai buni puieți de la o pepinieră micurînă; din Krasnodar au fost aduși meri „pitici“, arbuști fructiferi au fost obținuți de la stațiunile de selecționare.

De la început, au fost aduși puieți de la o pepinieră micurînă; din Krasnodar au fost aduși meri „pitici“, arbuști fructiferi au fost obținuți de la stațiunile de selecționare.

De la început, au fost aduși puieți de la o pepinieră micurînă; din Krasnodar au fost aduși meri „pitici“, arbuști fructiferi au fost obținuți de la stațiunile de selecționare.

De la început, au fost aduși puieți de la o pepinieră micurînă; din Krasnodar au fost aduși meri „pitici“, arbuști fructiferi au fost obținuți de la stațiunile de selecționare.

De la început, au fost aduși puieți de la o pepinieră micurînă; din Krasnodar au fost aduși meri „pitici“, arbuști fructiferi au fost obținuți de la stațiunile de selecționare.

De la început, au fost aduși puieți de la o pepinieră micurînă; din Krasnodar au fost aduși meri „pitici“, arbuști fructiferi au fost obținuți de la stațiunile de selecționare.

De la început, au fost aduși puieți de la o pepinieră micurînă; din Krasnodar au fost aduși meri „pitici“, arbuști fructiferi au fost obținuți de la stațiunile de selecționare.

De la început, au fost aduși puieți de la o pepinieră micurînă; din Krasnodar au fost aduși meri „pitici“, arbuști fructiferi au fost obținuți de la stațiunile de selecționare.

De la început, au fost aduși puieți de la o pepinieră micurînă; din Krasnodar au fost aduși meri „pitici“, arbuști fructiferi au fost obținuți de la stațiunile de selecționare.

De la început, au fost aduși puieți de la o pepinieră micurînă; din Krasnodar au fost aduși meri „pitici“, arbuști fructiferi au fost obținuți de la stațiunile de selecționare.

De la început, au fost aduși puieți de la o pepinieră micurînă; din Krasnodar au fost aduși meri „pitici“, arbuști fructiferi au fost obținuți de la stațiunile de selecționare.

De la început, au fost aduși puieți de la o pepinieră micurînă; din Krasnodar au fost aduși meri „pitici“, arbuști fructiferi au fost obținuți de la stațiunile de selecționare.

De la început, au fost aduși puieți de la o pepinieră micurînă; din Krasnodar au fost aduși meri „pitici“, arbuști fructiferi au fost obținuți de la stațiunile de selecționare.

În 260 de grădini individuale, fiecare grădină avînd o suprafață de 800 de metri pătrați.

Parcele pentru grădini au fost distribuite în primul rînd muncitorilor care au lucrat în uzină nu mai puțin de cinci ani, fruntașilor în producție, precum și invalizilor din Marele Război pentru Apărarea Patriei și foștilor ostași.

Administrația uzinei și comitetul sindical au ajutat pe posesorii de grădini să procure cei mai buni puieți de la o pepinieră micurînă; din Krasnodar au fost aduși meri „pitici“, arbuști fructiferi au fost obținuți de la stațiunile de selecționare.

De la început, au fost aduși puieți de la o pepinieră micurînă; din Krasnodar au fost aduși meri „pitici“, arbuști fructiferi au fost obținuți de la stațiunile de selecționare.

De la început, au fost aduși puieți de la o pepinieră micurînă; din Krasnodar au fost aduși meri „pitici“, arbuști fructiferi au fost obținuți de la stațiunile de selecționare.

De la început, au fost aduși puieți de la o pepinieră micurînă; din Krasnodar au fost aduși meri „pitici“, arbuști fructiferi au fost obținuți de la stațiunile de selecționare.

De la început, au fost aduși puieți de la o pepinieră micurînă; din Krasnodar au fost aduși meri „pitici“, arbuști fructiferi au fost obținuți de la stațiunile de selecționare.

De la început, au fost aduși puieți de la o pepinieră micurînă; din Krasnodar au fost aduși meri „pitici“, arbuști fructiferi au fost obținuți de la stațiunile de selecționare.

De la început, au fost aduși puieți de la o pepinieră micurînă; din Krasnodar au fost aduși meri „pitici“, arbuști fructiferi au fost obținuți de la stațiunile de selecționare.

De la început, au fost aduși puieți de la o pepinieră micurînă; din Krasnodar au fost aduși meri „pitici“, arbuști fructiferi au fost obținuți de la stațiunile de selecționare.

De la început, au fost aduși puieți de la o pepinieră micurînă; din Krasnodar au fost aduși meri „pitici“, arbuști fructiferi au fost obținuți de la stațiunile de selecționare.

De la început, au fost aduși puieți de la o pepinieră micurînă; din Krasnodar au fost aduși meri „pitici“, arbuști fructiferi au fost obținuți de la stațiunile de selecționare.

De la început, au fost aduși puieți de la o pepinieră micurînă; din Krasnodar au fost aduși meri „pitici“, arbuști fructiferi au fost obținuți de la stațiunile de selecționare.

De la început, au fost aduși puieți de la o pepinieră micurînă; din Krasnodar au fost aduși meri „pitici“, arbuști fructiferi au fost obținuți de la stațiunile de selecționare.

De la început, au fost aduși puieți de la o pepinieră micurînă; din Krasnodar au fost aduși meri „pitici“, arbuști fructiferi au fost obținuți de la stațiunile de selecționare.

De la început, au fost aduși puieți de la o pepinieră micurînă; din Krasnodar au fost aduși meri „pitici“, arbuști fructiferi au fost obținuți de la stațiunile de selecționare.

De la început, au fost aduși puieți de la o pepinieră micurînă; din Krasnodar au fost aduși meri „pitici“, arbuști fructiferi au fost obținuți de la stațiunile de selecționare.

De la început, au fost aduși puieți de la o pepinieră micurînă; din Krasnodar au fost aduși meri „pitici“, arbuști fructiferi au fost obținuți de la stațiunile de selecționare.

De la început, au fost aduși puieți de la o pepinieră micurînă; din Krasnodar au fost aduși meri „pitici“, arbuști fructiferi au fost obținuți de la stațiunile de selecționare.

De la început, au fost aduși puieți de la o pepinieră micurînă; din Krasnodar au fost aduși meri „pitici“, arbuști fructiferi au fost obținuți de la stațiunile de selecționare.

Viața A. R. L. U. S.

In sprijinul muncii didactice

Grupuri, grupuri de elevi în grădite pe... Profesorii trebuie să fie mai activi în... Metode de învățământ...

Grupuri, grupuri de elevi în grădite pe... Profesorii trebuie să fie mai activi în... Metode de învățământ...

Cărți noi

In Editura de stat pentru literatură științifică, au apărut în traducere românească următoarele cărți noi referitoare la probleme economice:

P. I. PITAEVSKI — Planificarea economiei raionale. Cartea cuprinde întregul complex de probleme privind planificarea...

E. L. MANEVICI: Starizarea și formele ei în industria U.R.S.S. Lucrarea lui E. L. Manevici, apărută de curând, este folositoare cadrelor din economie...

N. RIABOV — Acumularea socialistă și sursele ei în primul și cel de al doilea plan cincinal. În lucrarea scrisă de N. Riabov, se face o paralelă între starea de înaintare tehnico-economică a Rusiei înainte de Marea Revoluție...

xxx — Economia comerțului sovietic. Lucrarea „Economia comerțului sovietic” scrisă de un colectiv de specialiști tratează problemele teoretice ale economiei comerțului sovietic și metodologia planificării acestuia...

V. DASCALU. Numai astfel cercul A.R.L.U.S. va fi în sprijin prețios în munca elevilor și a corpului didactic și administrativ al școlii...

Avântul în muncă din satul sovietic

B. Jirnov

Oamenii sovietici de la orașe și sate au răspuns printr-un nou avânt în producția de hârtă a Planului C.C. al P.C.U.S. și la hotărârile ulterioare ale partidului și guvernului în problemele agriculturii...

zind întreceri socialiste, colhoznicii și mecanizatorii din R.S.F.S.R. se străduiesc să îndeplinească cu succes sarcinile ce le stau în față... În alte republici, este de asemenea în toată forța lupta pentru realizarea planurilor...

Au pornit la treabă, dar...

Cercul A.R.L.U.S. de la Teatrul Armatei are birou complet. În luna februarie 1953 au fost aleși actorii Constantin Doda, președinte, actrița Pușa Scărlătescu, responsabilă culturală, Mariana Georgescu, responsabilă organizatorică...

Teatrul Armatei — vorbește cu Pușa Scărlătescu să facem o ședință de birou. Nu avem nici o activitate de mai bine de trei luni. Trebuie să facem plan de muncă și să ne punem din nou pe treabă...

Cronica filmului

„Un pichet în munți”

A. Serdiuk

Filmul „Un pichet în munți” este închinat atmosferei de aspru romantism a slujbei de frontieră, curajului și eroismului oamenilor sovietici. Culișele ascunse în nori, acoperite de ghețuri și zăpezi ale Pamirului, trecători adânci și strimbe, rîul tumultuos, clocoțitor...

pentru sarcina încredințată — paza hotelurilor — sunt minunate calități ale grănicerilor sovietici. Autorii filmului au reușit să arate într-o serie întreagă de episoade aceste trăsături de caracter, la grăniceri. Iată o patrilă treacănd dealungul graniței. Cu cită atenție ascultă soldații cele mai ușoare zgomote, cit de atent privește urmele din nisipul de pe malul Kulesov și Marcenko...

Rolul microelementelor în agricultură

CE DOVEDESC EXPERIENȚELE

O. Dobroliubovski candidat în științe chimice

Se poate obține o creștere a recoltei la hectar nu numai prin introducerea de microelemente în sol, ci și prin tratarea semințelor cu microelemente. Este fapt cert că organismele sînt deosebit de sensibile la acțiunile externe, la începutul dezvoltării lor...

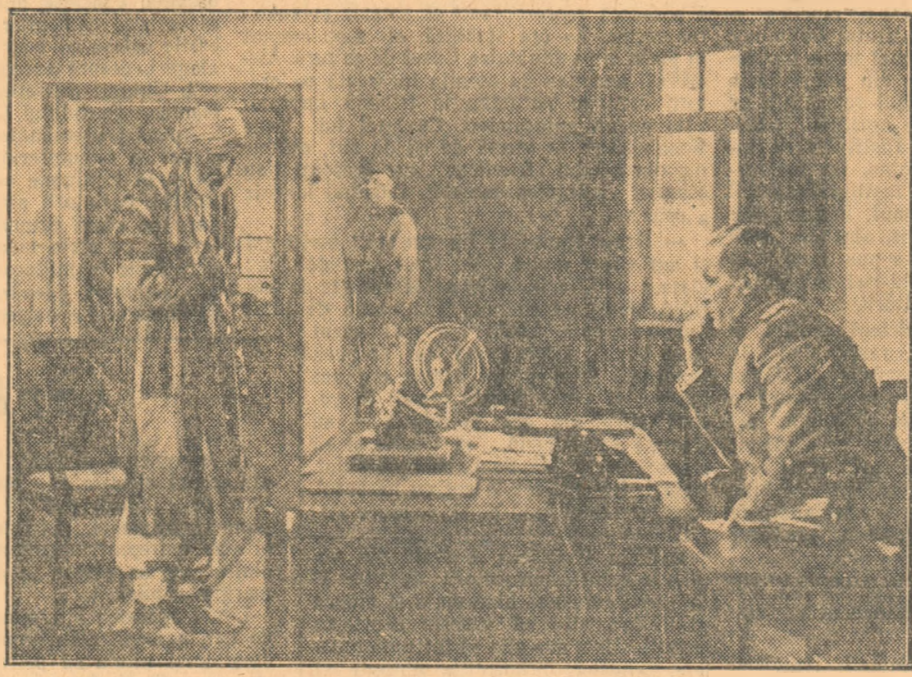
Compușii borului fac să sporească conținutul de amidon din tuberculile de amidon și cantitatea de zahăr din sfecla de zahăr și din pășăgele roșii. Această substanță mățește sporul cantitatea de caotic în rădăcinile kok-sagizilor, cantitatea de grăsime din plantele oleaginose, precum și cantitatea de diferite vitamine din plante...

asa zișe nutriție prin frunze a plantelor, cind se stropesc cu soluții de diferite săruri frunzele, înflorescențele sau întreaga masă verde a plantei. MICROELEMENTELE ÎN CREȘTEREA ANIMALELOR. Dirijarea procesului de asimilare cu ajutorul microelementelor este importantă nu numai pentru culturile de cîmp. Creșcătorii de animale au și ei nevoie de deprinderi speciale...

animalelor provocate de lipsa de diferite microelemente în hrană. Dar cantitatea de mare de microelemente poate și dăuna. Animalele care au pășcut pe un sol cu conținut mare de cantitate de molibden s-au îmbolnăvit de diazoz, care duce și la alte boli. Cantitatea de lapte obținută de la aceste vaci a scăzut simțitor...

proportie de fosfor a compușilor de mangan. Există la noi mari cantități de șlamuri de mangan, care pot înlocui cu succes sărurile pure de mangan. Praful de mangan este un praful fin, de culoare neagră. El poate fi împrăștiat fără greutate pe ogor, nu absorbă apă și este ușor de transportat...

Ca substanțe care conțin un alt microelement prețios în agricultură — borul, se pot folosi boraxul, acidul boric, mineralele solubile în apă. Ele pot fi procurate dintr-o serie de lacuri, din depunerile sub formă de noroi din peninsulele Keri și Tamaș și se poate folosi lutul care conține bor Hidroboreactol din raionul Indersk (bazinul Guriev-Emba) sînt extrem de bogate în bor. Cenușa unor ceterșori de carbuni de pășură cuprind cerceșuri al borului. După cum au arătat cercetările din ultima vreme, deseurile de bor și magnezium de la uzinele chimice prezintă și ele interes pentru economie...

O scenă din filmul „Un pichet în munți”

*) Urmare din nr. 16.

(Extrase din „Novii Mir”)

Poporul sovietic își alege deputații în Sovietul Suprem al U.R.S.S.

Strungarul Vasili Dikan

Schimbul de noapte a luat sfârșit. Din secții ies muncitorii. Constructorii de tractoare care vor lucra în schimbul de dimineață se grăbesc în împănarea celor care și-au terminat munca.

Într-unul din aceste grupuri se află un om în vîrstă, de statură mijlocie, purtînd pe cap o căciulă cu clape; muncitorii îl salută, urîndu-l:

— Spor! La muncă, Vasili Pavlovici!

Vasili Pavlovici Dikan le răspunde:

— Sănătate, și vouă asemenea... De aproape un sfert de veac, Vasili Pavlovici lucrează la uzina de tractoare din Harkov, la strungă. Aici și-a început drumul său de muncă. Aici a crescut, aici a devenit un activist neobosit pe tărîm social.

În anul 1950 oamenii muncii l-au ales pe Dikan deputat în Sovietul Suprem al U.R.S.S.

— Poporul îți acordă o mare încredere — au spus muncitorii. — Dacă-ți va fi greu, te vom ajuta.

Vasili Pavlovici a ținut minte aceste cuvinte. El muncește în producție cu multă energie, ajutînd partidului și statului să înzestreze agricultura cu mașini perfecționate. De la începutul celui de al cincilea plan cincinal, tovarășul Dikan a îndeplinit peste 8 norme anuale. El a fost printre primii din uzină, care au adaptat strungurile pentru tăierea rapidă în vederea aplicării metodei Kolesov. Urînd exemplul vestitorilor inovatori ai țării, el a realizat multe dispozitive prețioase, care sînt folosite acum de către numeroși strungari ai uzinei. Pentru prima oară în practica secției, V. P. Dikan a introdus cutițele demontabile de fasonare. Pentru tăierea roților melcate el a adaptat un cutit în formă de pieptene pentru tăierea simultană a mai multor fileți care se aplică rîm nu numai în secția de șcule dar și în multe alte secții.

Ziua de muncă a luat sfârșit. Vasili Pavlovici este mulțumit: a îndeplinit trei norme. Dînd în primire strungul, el se grăbește spre casă. Îl așteaptă probleme nu mai puțin importante.

Drumul spre casă duce de-a lungul așezării muncitorilor. La drept vorbind, așezarea muncitorească a uzinei de tractoare din Harkov nu-și mai îndreptățește de mult denumirea. Aceasta este astăzi un adevărat oraș, cu străzi asfaltate, cu case cu multe etaje, cu magazine, afilieri, cantine, policlinică, club, cu o bibliotecă mare, scuaruri.

Pe Vasili Pavlovici îl ajunge din urmă poștașul:

— Ziarele vi le-am pus în cutie, însă mai aveți și patru scrisori. Le luați aici sau să vi le aducă casă?

— Desigur că aici!..

După prînz, Vasili Pavlovici s-a retras în cabinetul său ca să cerceteze corespondența. El primește foarte multe scrisori. Unii alegători se adresează deputatului lor pentru

O tractoristă renumită

Într-o zi de primăvară a anului 1948, în satul Kuzmînskoie a avut loc un mare miting în cinstea punerii în funcțiune a unei noi hidrocentrale intercolhoznice. Acolo au venit colhozicii din toate satele din raionul Ribnovsk și din raionul Rlazan. La miting a luat cuvîntul cunoscuta tractoristă Daria Matveevna Garnaș.

— Ocolu bluză sculptor de albă, cu un guleră răsfrînt peste jachetă, ea părea deosebit de tinără. Cu voce scăzută Daria Matveevna povestea despre cei șapte mușci din poemul lui Nekrasov „Cum îl este bine în Rusia”, care căutau să afle „cine este fericit în Rusia”.

— Mușcii din poemul lui Nekrasov n-au găsit fericiul printre țărani — spunea Daria Garnaș. Și nici nu-l puteau găsi pe atunci. Numai Puterea Sovietică a deschis drumul spre fericiile țărănilor și tuturor oamenilor muncii din țara noastră. Această fericie o creăm prin munca noastră.

Înșăși viața Dăriei Garnaș este o vie confirmare a acestor cuvinte. Drumul parcurs de ea este drumul multor femei simple sovietice, a căror muncă inspirată și plină de abnegație este deosebit de apreciată și cinstită de către Partidul Comunist.

Rămăsă fără tată din cea mai fragedă copilărie, Dașa nu se simțea orfană. Ea știa că există Puterea Sovietică, scumpul Partid Comunist ce se îngrijă de educația ei. La 19 ani, terminînd cursurile de tractoristă, Dașa Garnaș s-a încadrat în rândurile mecanizatorilor stațiilor de mașini și tractoare din Ribnovo.

— Mîini de aur! Cea mai prețioasă tractoristă! — astfel se vorbea despre ea după un timp scurt.

În zilele grele de la începutul anului 1942, Daria Garnaș a organizat o brigadă comunistă de tractoriste. Din această brigadă făceau parte Nina Demidova, Katia Kocečkova, Niura Starodîmova și alte tinere care au înlocuit bărbaii plecați pe front. Experimentul mecanizator Nikolai Afinoșenov, invalid din timpul Marelui Război pentru Apărarea Patriei, a fost numit ajutorul ei.

În 1942, brigada Dăriei Garnaș a devenit fruntasă în întrecere și a primit Steagul Roșu al C.C. al Consomolului. La începutul anului următor în întreaga Uniune Sovietică a răsunat apelul lansat de Daria Garnaș și de prietenele ei cu privire la desfășurarea întrecerii socialiste. În apel se spunea:

— Noi, femeile și fețele ce lucrăm pe ogoare, depunem toate eforturile, toată pricepera, toată căldura inimilor noastre pentru a ajuta soarta noastră Armată Roșie. Dragi prieteni! Să muncim cu trăgere de inimă pentru a obține o recoltă îmbelugată și a

să și ajutor, alții îi împărtășesc bucuriile, alții îi roagă să le povestească despre experiența sa în munca. Tot Dikan răspunde la fiecare scrisoare. Afară de aceasta, deputatul organizează de două ori pe luna primirea alegătorilor; în patru ani el a primit peste 1000 de oameni.

Un grup de locuitori ai raionului Ordjonikidze din orașul Harkov s-au adresat tovarășului Dikan cu rugămintea de a scăpa pe muncitorii de praful de cărbune care plutește deasupra caseilor, aruncat de coșurile termocentralei. Vasili Pavlovici s-a adresat ministrului cu această problemă și ca urmare, au fost instalate filtre vibroatoare pentru cenușă.

Multe dintre scrisorile alegătorilor tratează probleme personale. O bătrîna îl roagă să se intereseze de pensia ei. Un tânăr muncitor se plînge de lipsa de confort a locuinței sale. Un strungar de la uzina vecină îl roagă să-i trimită schițele cutițelor noi. Deputatul răspunde la toate scrisorile. Din orașul Șahli, regiunea Kamensk, a sosit o scrisoare din partea unei fete ce locuiește la o câmin de copii. Ea scria că nu-și poate găsi părinții pe care i-a pierdut în timpul războiului. Pe deputat l-a impresionat adînc soarta fetei. În acest scop Vasili Pavlovici a cerut zeci de informații. S-a aflat că mama fetei trăiește și lucrează la o întreprindere din Harkov. El a trimis două scrisori — invita pe mamă și fiică să vină la el la o dată anumită „într-o chestiune foarte importantă”. Și iată că în locuința deputatului a avut loc o întâlnire foarte emoționantă între mamă și fiică, care opt ani au fost despărțite și s-au căutat una pe alta.

Cu câteva zile în urmă, muncitoreasa Ivanova s-a adresat tovarășului Dikan cu rugămintea să intervină pentru repararea locuinței sale. Deputatul a mers la comitetul executiv și a obținut ca repararea să fie urgentată. Tovarășul Ivanova i-a mulțumit printr-o scrisoare. Ea îi scrie că drept mulțumire, copiii ei i-au pregătit un cadou: ei au obținut calificativele „bine” și „foarte bine”. Dar iată o scrisoare cu ștampila din orașul Ternopol. Îi scrie N. Jolanov, fost șofer la uzina de tractoare din Harkov.

„Astăzi am citit în ziar, că din nou ați fost propus candidat pentru alegerea în Sovietul Suprem. Aceasta în-a bucurat foarte mult. Sint încredințat că cei de la uzina de tractoare nu au greșit. Vă urez, Vasili Pavlovici, munca rodnică, sănătate pentru ca și de data aceasta să justificați încrederea poporului!”

Această scrisoare ar fi putut fi semnată de mulți de oameni ai muncii din Harkov și regiunea Harkov, care îl cunosc pe deputatul Dikan ca pe un fiu credincios al poporului. De aceea nu întâmpinau oamenii muncii l-au propus pentru a doua oară candidat în alegerea pentru Sovietul Suprem al U.R.S.S.

da Armatei Roșii olt mai multe cereale, cartofi, legume și culturi tehnice.

Încadrîndu-se în întrecere, tractoristele și-au luat angajamentul să lucreze cîte 1.100 de hectare cu fiecare tractor de 15 C.P., să efectueze la timp toate lucrările agricole, să aibă grijă de mașini, să economisească cel puțin 15% din combustibil etc. Tractoriștii au lucrat cu deosebită avînt. Ei și-au îndeplinit cu cinste angajamentele luate. În timpul unui sezon, fiecare tractor a lucrat 1.317 ha. S-a economisit de asemenea o cantitate considerabilă de combustibil, afit cît era necesar pentru 30 de tancuri în decurs de 24 de ore de operațiuni militare. În 1944 brigada Dăriei Garnaș a lucrat cîte 1.866 de hectare cu fiecare tractor de 15 C.P. iar în 1945 cîte 1.903 ha.

Astfel, în zilele de război, prin munca eroică, brigada Dăriei Garnaș a devenit cunoscută în întreaga Uniune Sovietică. În 1946 pentru perfecționarea radicală a metodelor de folosire a tractoarelor pe roți, care au asigură o înaltă productivitate a parcului de tractoare, Daria Matveevna Garnaș și ajutorul ei Nikolai Afinoșenov au fost distincți cu Premiul Stalin. În același an, alegătorii circumscripției electorale din Rlajsk au ales-o deputat în Sovietul Suprem al U.R.S.S. La 12 martie 1950 D. M. Garnaș a fost aleasă pentru a doua oară deputat în Sovietul Suprem al U.R.S.S.

Conducînd în 1951, în calitate de director, colectivul S.M.T., Daria Matveevna a educat o întreagă pleiadă de minunați mecanizatori.

În toamna anului 1952 D. M. Garnaș a participat la lucrările celui de al XIX-lea Congres al Partidului Comunist. De asemenea a fost recent în Consiliul de Uniunea a lucrătorilor din S.M.T. convocată de C.C. al P.C.U.S. și de Consiliul de Miniștri al U.R.S.S. Întorcîndu-se de la Moscova, Daria Matveevna a povestit amănunțit despre cele discutate la consfățuire, despre apelul adresat tuturor muncitorilor, specialiștilor și salariaților din S.M.T-urile Uniunii Sovietice.

Mecanizatorii au ascultat cu o deosebită atenție relatarea ei. În cuvintele Dăriei Garnaș răsună hotărîrea fermă de a depune toate eforturile pentru a obține un avînt continuu al agriculturii socialiste.

Ca deputat în organul suprem al puterii de stat a Uniunii Sovietice, tov. Garnaș face tot ce-i stă în putință pentru a justifica încrederea înaltă ce i-a fost acordată de popor. Iată de ce oamenii muncii din circumscripția electorală din Rlajsk, au propus din nou pe Daria Matveevna Garnaș candidată pentru alegerea de deputată în Sovietul Suprem al U.R.S.S.

Orașul natal

A. Starkov

Cine nu a urmărit cu emoție, în timpul războiului, mersul luptelor care au avut loc în apropierea orașului Belgorod! Cine dintre noi nu s-a bucurat cînd, la 5 august 1943, Moscova a salutat cu salve de artilerie unitățile militare care au eliberat orașele Orel și Belgorod! Acesta a fost primul salut al victoriei.

Bubiitul tunurilor a fost auzit și într-unul din orașele din împrejurimile Moscovei. O parte a cerului întunecat, ba se lumina puternic de flacăra explozivilor, ba se întuneca din nou, ca și cum în acea parte unde se afla Moscova o mină nevăzută aprîndea și slîngea un candelabru gigantic. Deși era o oră tîrzie, după luptă, în divizia de vînători care se afla pe poziție nimeni nu dormea. Ostașii lortoleau pe străzi, se îmbrățișau, își strîngeau unul altuia minile. Cele mai calde îmbrățișări le primeau acela care erau originari din Orel sau Belgorod. În divizia anti-aeriană din Belgorod organizator de partid era sergentul Leonid Muhlin. El a fost săltat pe brațe de cîteva ori.

Numai într-un tîrziu, noaptea, glasurile au amuțit. Soldații dormeau. Muhlin însă tot mai stătea cu ochii deschiși, nepunîndu-se la dormi. El vedea orașul natal, cu străzile săde verzi care semănau mai mult a albi, cu grădinițe de mîri, cu rîulețul Vezelka, în conștient de stuf, vedea casa de pe strada Novomoskovskaia, în care trăia Tamara.

Ei s-au împrietinit din anii de școală. Apoi au plecat împreună la Leningrad și s-au înscris la Institutul de ingineri-construcțori. Și, deși învățau la facultăți diferite — el la cea de arhitectură, ea la construcții — ei se pregăteau întodeuna împreună pentru colozii și examene. Încă atunci luseră hotărîrea de a se căsători și pentru aceasta așteptau să termine institutul.

Au avut însă mult de așteptat: izbucnise războiul. Înainte de a pleca pe front Leonid trecu pe la căminul Tamarei pentru a-și lua rămas bun, dar n-o găsi acasă. Pe noaptea se afla un bilețel: „Am fost primită ca soră medicală în infanteria marină...”. Unitatea în care lupta Muhlin a fost trimisă dincolo de lacul Ladoga. În lupta de lîng satul Pogostia, Leonid a fost rănit. A colindat apoi spitalele: Volhov, Sokol, Maginitogorsk. În ianuarie, după ce s-a însănătoșit, a fost trimis la o școală militară. Nu

a reușit să stabilească legătura cu Tamara. A trimis scrisori la cămin, gîndindu-se că poate ea va trece pe acolo, a scris pe adresa echipajului. Răspunsuri, însă, nu a primit. Unde se afla Tamara? Ce-o fi cu ea?

Odată, citînd „Pravda”, el văzu pe pagina a doua o corespondență de pe frontul din Leningrad intitulată: „Fiică de medic”. Despre cine este vorba? „Studenta Tamara Smirnova, fiică de medic, a plecat voluntar pe front, în infanteria marină. Ea a primit botezul de luptă în timpul unei debarcări. Într-o noapte întunecoasă de toamnă Tamara Smirnova a sărit în apă rece și a mers împreună cu primul detașament de marinari, care a efectuat un atac îndrăzneț”. Mai departe, se povestea cum sora medicală, împreună cu un grup de cereștași, a participat la nimerirea unei cazemate dușmane, cum a salvat răniți, cum ea însăși a fost rănită și cum apoi s-a lîrat donajeci și opt de ore, către tranșee, pierzînd sînge.

Da, era ea, Tamara! Trăiește... Decorată cu Ordinul Steaua Roșie.

Timpul aleargă...

Ne aflăm în clădirea sovietului orașenesc și discutăm cu arhitectul șef al Belgorodului — Leonid Pavlovici Muhlin. Pe masă în fața noastră, se află planul orașului. Teată dinmînea am colindat străzile lui, iar acum ne este ușor să desicifram această scrișă. Iată bulevardul Pacii. Este absolut nou, în întregime reconstruit: o magistrală largă cu un senar în mijloc. Iată gara și peronul cu monumentul generalului Apanașenko, care a murit în ziua eliberării Belgorodului. Iată orașul muncitoreesc în centrul căruia se află două clădiri construite cu o deosebită grijă: căminul de copii și creșa.

— S-a construit mult! — spune Muhlin. Fiind mereu preocupat nici nu observă cîte lucruri s-au realizat. Am fost rugat ca în legătură cu alegerea în Sovietul Suprem al U.R.S.S. să pregătesc cîteva date pentru agitatorii noștri. Ce transformări s-au petrecut în oraș în timp de patru ani... Am scotit și relese că în această perioadă au apărut donajeci și două de noi străzi.

Discența noastră este întreruptă de zbirîntul telefonului. Arhitectul șef ridică receptorul.

— Muhlin... Da, da, știu. Da, ce să faci... Astăzi vom revizui toate proiectele... Nu, fundamentul nu se va schimba. Probabil că vom adăuga un etaj... Lăsînd receptorul, el ne explică:

— Tamara mi-a telefonat... Tamara Alexandrovna. Ea lucrează la direcția construcțiilor. Este neliniștită că înțirze documentația pentru clădirea pe care el intenționează să o construiască. Proiectul este gata de mult, însă a fost făcut pe vremea cînd orașul era centru raional, cînd construiam numai clădiri cu două etaje și foarte rar cu trei etaje... Iar acum sîntem regiune. Trebuie să ne înălțăm mai sus! Patru, cinci etaje, lăta ce fel de case trebuie să

avem noi. Tocmai de aceea vedem proiectele... Belgorod nu e nici de o lună centru regional, iar noi am primit aprobare pentru construirea Casei Sovietelor, a unui cinematograful cu 800 de locuri, a unui spital mare... Așa că vom crește și în înălțime.

Emoționat Leonid Pavlovici vorbește tare și repede.

O turburare asemănătoare, un avînt asemănător am observat în aceste zile la aproape toți locuitorii orașului. Chiar și la veterani ca Alexei Trofimovici Babenko care timp de 60 de ani a muncit în calitate de lăcătuș la depoul din localitate. Și la tineri ca Galina Nikolaevna Șevchenko, șef de secție la combinatul de conserve din Belgorod, care cu toate că a venit aici anul trecut, după terminarea institutului, a și îndrăgit acest oraș vechi, care creșcuse prin multe... Transformarea orașului Belgorod, centrul administrativ al noului regiun Belgorod, e un mare eveniment pentru toți locuitorii săi, pentru toate instituțiile sale. Și un colozar al lui de lîngă cum a fost un muzeu, de lîngă s-a schimbat cu totul. Vizitînd muzeul l-am văzut pe Alexei Iacovlevici Ivančulin și pe ajutorii săi voluntari multînd cu zgomot mobilia, tablourile, diagrama, făcînd loc pentru piese noi. Muzeul a suferit o transformare: dintr-un muzeu orașenesc a devenit muzeu regional.

Vizitatorii vin mereu.

Da, ce se petrece la oficiul poștal, la hotel! În trecut, orașul trimitea și primea cîinci-sase sute de telegrame pe zi, iar decînd a devenit centru regional, această cifră a crescut de trei ori. Telefonistele nu pridesc să dea legăturile: se vorbește de Ia Moscova, Kursk, Harkov. Gentile facturilor poștali sînt dolișoara... La comitetul executiv ne-a fost aratăta o mapă cu scrisorile venite din partea celor care vor să lucreze la Belgorod. Din orașul Perov scrie un profesor originar din Belgorod. Din Ivanovo scriu două prietene — stenografe, din Bobruisk — specialiști în produse lactate. Cu toții vor să lucreze în regiunea cea nouă.

Hotelul e plin pîna la refuz. Acolo lucrează lucrătorii instituțiilor regionale sosiți din alte orașe. Voroneț a trimis inontori ca să extîndă sistemul de canalizare, au sosit de asemenea mulți geologi care vor face săpături legate de amenajarea orașului, unii vin aici ca să învețe. Muncitorii dintr-o fabrică de ciment din Podolsk au venit să preia experiența înaintații a celor din Belgorod...

În oraș viața pulsează din plin. Orînduie ai merge, pretutîndeni te însoțește un sentiment de sîrbătoare care se intensifică pe măsura ce se apropie ziua alegerii în Sovietul Suprem al U.R.S.S. Au fost create circumscripții electorale. Numărul lor o mult mai mare decît acum: patru ani; numărul locuitorilor a crescut și va crește și mai mult pînă la o multime de oameni continuă să sosească zilnic la Belgorod...

Au fost deschise numeroase puncte de agitație, multe din ele fiind situate în casele ce n-au existat la alegerea anterioară. Fiecare punct de agitație este o marturie eloquentă a marilor transformări care s-au petrecut în rîstimp de patru ani.

„Stăm de vorbă cu arhitectul șef, ascultăm povestirea lui despre orașul natal, despre faptul că Belgorod va deveni pe zi ce trece tot mai frumoș. După aceea, ieșim în stradă. La o încruçare de drumuri este așezat un indicator: de acum încolo, pe strada aceea nu vor putea circula decît turismii. Ce să-i faci, pe strada principală a unui centru regional trebuie să domnească o ordine exemplară.

Dintr-o casă situată peste drum de sovietul orașenesc a ieșit un grup de tineri. Absolvenții, spune Leonid Pavlovici. Astăzi au avut examene de sfîrșit de an. Zidari, tencuitori, zugravii... Cît de necesari sînt cu toții orașului nostru!

Pentru candidații blocului comunistilor și al celor fără de partid

În întreaga țară poporul se pregătește pentru alegeții în Sovietul Suprem al U.R.S.S. — organul suprem al puterii de stat în Uniunea Sovietică. La Moscova, în capitalele republicilor uniunite, în orașe și sate au avut loc consfățuirii ale reprezentanților oamenilor muncii. Participanții la consfățuirii au susținut în unanimitate pe candidații în alegeri propuși de adunările generale ale muncitorilor, colhoznicilor, funcționarilor.

Printre candidații blocului comunistilor și al celor fără de partid se află conducătorii Partidului Comunist și ai Guvernului Sovietic care și-au câștigat stima și încrederea nemărginită a oamenilor muncii prin slujirea devotată și plină de abnegație a poporului: tovarășii G. M. Malenkov, V. M. Molotov, N. S. Hrușciov, K. E. Vorosilov, N. A. Bulganin, L. M. Kaganovici, A. I. Mikoian, M. Z. Saburov, M. G. Peruhin. Printre candidații se află cît mai buni oameni ai statului socialist, inovatori în muncă, oameni de știință înaintați, ingineri, reprezentanți ai glorioasei Armate Sovietice, oameni de artă și literari.

Agitatorii fac cunoscut alegătorilor biografiile candidaților.

În fotografic, vedem familia lui Ivan Demianovici Lukianenok, muncitor în secolul Iairomsk al șantierului de construcție al canalului Moscova și pe vecinii săi, care s-au adunat pentru a o asculta pe agitatoarea-inginer Polina Vasilievna Feoktistova.

Întîlnirile candidaților cu alegătorii O MARE INCREDERE

În clubul minei Nr. 33 „Kapitalnaia” ce aparține trustului „Kaspasugol” a avut loc întîlnirea candidaților Dmitri Timofeevici Grișorenko cu alegătorii.

Adunarea a fost deschisă de bătrînul miner Matvei Pavlovici Kașarov. El a prezentat adunării pe Dmitri Timofeevici Grișorenko — muncitor vestit dela mina Nr. 6 „Kapitalnaia”, propus candidat în alegerele pentru Sovietul Suprem al U.R.S.S.

Povestind despre drumul vieții lui Grișorenko, despre succesele lui în muncă, Kașarov, a spus în încheiere:

— Nu putem bizui pe candidatul nostru — el va justifica cu cinste încrederea pe care i-am acordat-o.

În cuvîntările minerilor răsuna mîndria pentru cea mai democratică orînduire, pentru țara lor dragă, unde în organele puterii de stat sînt propuși oameni demni de a fi reprezentanții poporului.

UN BUN ORGANIZATOR Așezarea Raiguba din Petrozavodsk. Case noi de locuit, școala nouă, creșă nouă, grădiniță de copii. Parcă abia ieri au plecat de aici constructorii.

Astăzi, în Raiguba domnește o mare însuflețire. Pretutîndeni pot fi văzuți oameni ce se îndreaptă spre club. Fiecare alegător se socoate dator să meargă astăzi la întîlnirea cu candidatul lor, Pavel Pavlovici Stepanov.

Nu odată l-au văzut locuitorii așezării pe Stepanov la ecouul silvic Palozerski, unde acesta lucrează.

Un adevărat conducător — spun alegătorii despre candidatul lor.

Stepanov a terminat în anul 1951 o școală de silvicultură. El se bucură de stima oamenilor — cu practică îndelungată în această muncă.

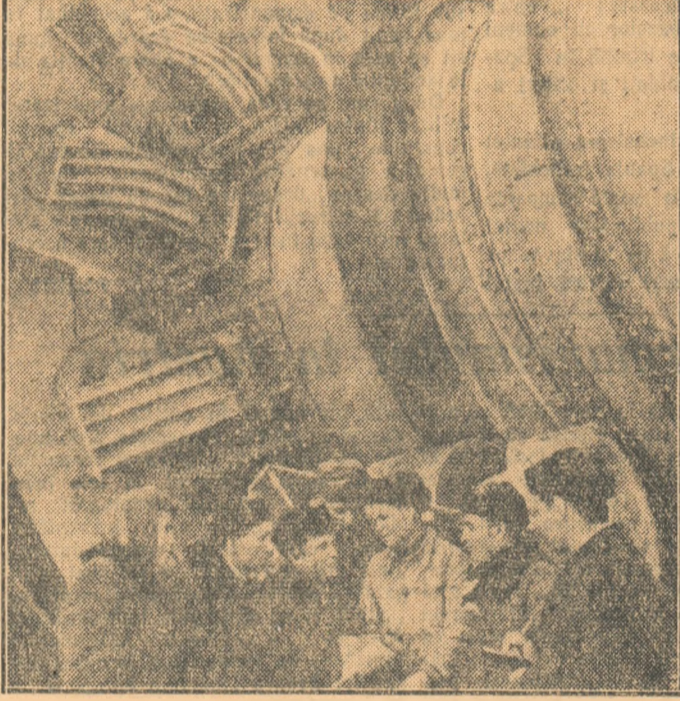
— Poporul îi timează pe tov. Stepanov — a spus șoferul Prokopiev — în special pentru faptul că el privește întodeuna înainte și își însușește repede tot ce e nou.

MAISTRU AL RECOLTELOR BOGATE La Begavata a avut loc întîlnirea lui Harmakula Tursunkulov — președintele colhozului „Kaganovici” din regiunea Taškent, de două ori; Erou al Muncii Socialiste, candidat în alegerele pentru Sovietul Suprem — cu alegătorii săi.

Olețarul H. Ganiev a povestit celor prezenți despre candidatul lor, despre activitatea acestuia ca președinte de colhoz.

Harmakula Tursunkulov — a spus Ganiev — este un organizator talentat, al producției colhoznice și un maestru nelîntrecut al recoltelor bogate de bumbac.

Candidatul a mulțumit alegătorilor pentru încrederea acordată și le-a vorbit despre măsurile care au fost luate în colhoz pentru obținerea de recolte și mai bogate.

V. I. Fedorov, mecanic la cuptorul turnant de la uzina de ciment din Belgorod, discută cu o delegație a muncitorilor din industria cimentului din Podolia.

In districtul electoral Magadan

Printre noile districte electorale, unul dintre cele mai tinere este districtul Magadan.

Cîndva, Kolima era cel mai înapoiat finit periferic al Rusiei fariste. Într-un îndreptar de dinainte de revoluție se spunea următoarele despre acest finit: „Agricultura este inexistentă. Fabricii și uzine nu sînt. Treburile locale degeneratează. Sint puternice răspîndite: frigurile, debilitatea, orbirea și lepra. Invăzîmintul popular este într-o stare de plîns. Abia dacă găsesc vreo douăzeci de oameni cu știința de carte. Drumuri nu există...”

În anii Puterii Sovietice locuitorii acestui finit uitat, condamnat de capitalism la foamete și la moarte a renăscut la viață. Cît de minunat s-a schimbat Kolima, oamenii, pămîntul ei!

Evenim, camciadali, iugahirii, care în trecut nu au cunoscut cartea, școala, spitalul, au acum intelectualitatea lor. Printre locuitorii Kolimei, de o deosebită autoritate se bucură camciadali Belaeva, colaborator științific principal al muzeului de tinut, care lucrează în prezent la disertația de candidat, Sizona, profesora de literatură la școala medie din Magadan, agronom Gorkov, președintele de colhoz, iacutul Diaghilet, președintele comitetului executiv din Severo-Evenski.

Un rol urias în avîntul economiei și culturii finitului a jucat ajutorul care a sosit aici din numeroase orașe ale Uniunii Sovietice. Într-un termen scurt s-au ridicat în Kolima sute de case de locuit, școli, spitale. În așezările naționale se introduce lumina electrică, în cluburi oamenii au posibilitatea de a citi cărți în limba maternă, de a asculta radio. În toate acestea au jucat un mare rol entuziaștii — inginerii și inovătorii, constructorii și bibliotecarii veniți aici din Moscova, Leningrad, Rostov pentru a reade la viață acest finit.

Cei din Kolima se mîndresc cu inovatorii lor în producție, cu oamenii de știință, constructorii, ei sint mîndri de înfăptuirile lor

— orașe noi, uzine și parcuri. Magadanul de azi e un oraș frumos, bine amenajat, cu case cu multe etaje, cu un teatru muzical de dramă, cu spitale, grădinițe de copii și cluburi. În oraș există de asemenea un stadion și se termină construirea celui mai mare pavilion sportiv de iarnă din Extremul Orient.

Înainte de război, în vîile rîurilor de munte au apărut „orășelele” din prelată ale primilor constructori. În prezent, acolo se înalță sute de întreprinderi utilitate, cu tehnica cea mai perfecționată, au fost create sovhozuri pentru creșterea remilor, au apărut colhozuri-milionare.

În regiunea Magadan au avut loc transformări culturale uimtoare. În prezent, acolo funcționează 130 de școli, o școală tehnică minieră, filiala institutului politehnic prin corespondență, sute de biblioteci și instalații cinematografice, două muzee. Recent a avut loc un festival al cercurilor artistice de amatori. Un deosebit înțeles a sîrînt cea de a patra expoziție de arte plastice din Kolima.

În aceste zile, în districtul Magadan, mi de agitatori le-au vorbit alegătorilor despre candidații pentru alegeții în Sovietul Suprem al U.R.S.S. — secretarul comitetului regional al P.C.U.S. Tihon Ivanovici Ababkov și Radion Iacovlevici Malinovski, marșal al Uniunii Sovietice. În uzine și colhozuri, în sovhozuri se ridică către noi de raționalizatori, muncitorii și colhozicii depășesc normele. Împreună cu țara întreaga, noui districte se pregătește pentru o mare sîrbătoare — alegeții în Sovietul Suprem al U.R.S.S.

ÎN CLIȘEU (dela stînga la dreapta): sădirea pomilor în piața Gorki; bulevardul Lenin; după terminarea zilei de muncă, locuitorii orașului Magadan se întorc acasă; Tihon Alexeevici Jukov — unul din cei mai buni vînători din colhoz „Stalin”.

Ce se ascunde în spatele pactului turco-pakistanez

Nu de mult, — la 19 februarie — a fost semnat pactul turco-pakistanez, pact de colaborare...

În anul 1951, S.U.A., Anglia, Franța și Turcia au încercat să creeze în Orient un așa numit „comandament al Orientului Mijlociu”...

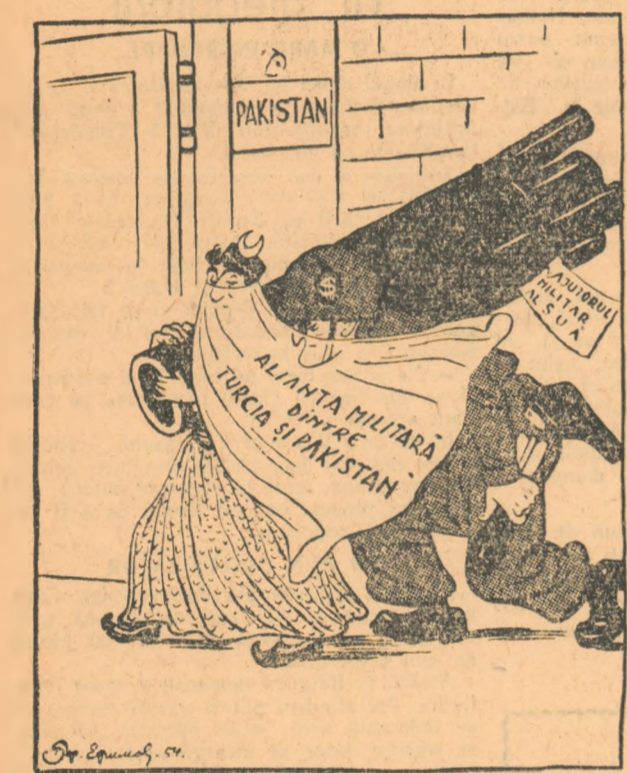
Dar acest prim eșec nu a descurajat pe inițiatorii unui bloc militar asiatic. Cercurile cirmuitoare ale S.U.A. au întreprins o manevră ocultă...

Acost din urmă argument este însă foarte străveziu, de vreme ce chiar ziarul turc „Eni Ulus” a putut scrie...

Caracterul agresiv al planurilor americane în Orient este dezvăluit de numeroase comentarii de presă...

Dar astăzi, ca urmare a experienței „comunității defensive europene”, se știe prea bine ce valorează termenul „defensiv”...

În fapt, alianța militară dintre Turcia și Pakistan are drept scop transformarea Pakistanului într-o bază militară a S.U.A.

...sub vâl turcesc. Desen de B. EFIMOV

Capul de pod al Pentagonului în Peninsula Iberică

Această hartă a fost publicată în ziarul american „New York Times”. Pe ea sînt arătate cele mai principale baze aviatice și maritime...

Spania. „Specialiștii în problemele diplomatice și militare — a recunoscut „New York Journal American” — declară că clauzele secrete ale acordului permit Statelor Unite să acumuleze arme atomice pe teritoriul spaniol...

Bine înțelese, aceste baze nu sînt nici decum destinate apărării Spaniei care nu este amenințată de nimic. În S.U.A. s-au făcut destule declarații oficiale...

Diapresa străină și în primul rînd din presa americană se știe de asemenea că S. U. A. au căpătat dreptul nelimitat de a folosi mijloacele de exterminare în masă...

Propaganda pangermanismului în Austria

În Austria se face o tot mai intensă propagandă pangermanismului. Aceasta propagandă este de inspirație vândic-bonistă. Reînviind militarismul german...

Austriei editată în anul 1947, autorul profesorului Hugo Hanch de la Universitatea din Viena — declară că el tratează istoria dezvoltării Austriei germane...

că în Spania, scria ziarul „Washington Post”, „presa și radioul sînt cenzurate, opoziția politică este interzisă, libertatea întrunirilor, a învățămintului și a credinței este îngrădită cu strictețe...”

Indiscutabil, toate acestea sînt pe placul cercurilor agresive ale S.U.A. Tocmai de aceea, tranzația americană cu Franco prevede o și mai mare accentuare a regimului fascist...

Alianța militară dintre S.U.A. și Franco a întîmpinat proteste hotărîte din partea opiniei publice mondiale. Revista laburistă engleză „News Statesman and Nation” scria că acordul „este cea mai scandalosă acțiune întreprinsă pînă în prezent de americani în numele poliției de forță”...

Rectuosind că tranzația americană cu Franco a provocat o serioasă neliniște în întreaga lume, „Washington Post” a arătat: „Acordul, în virtutea căruia S.U.A. își vor construi baze aeriene și navale în Spania...”

Crearea unui cap de pod american în Peninsula Iberică a devenit un fapt indiscutabil. Acest cap de pod constituie o primădie directă nu numai pentru țările din lagărul democrat dar și pentru popoarele din Europa occidentală...

„Nu este greu să ajungi la concluzia că ceea ce constatăm în Spania este o urmare directă a acordului încheiat cu S.U.A. În toamna anului 1953 cu privire la ajutorul militar al S.U.A. — scria recent ziarul „New York Times”, analizînd într-un articol redacțional ultimele demonstrații antiengleze la Madrid...”

A. PUHOV

Note Expertiză „competentă”

Un om cu totul străin de cele ce urmează ar putea crede că judecătorii din orașul vest-german Augsburg s-au aflat recent într-o situație foarte dificilă. Într-adevăr, pe banca acuzaților a luat loc (cu 8 ani mai tîrziu decît s-ar fi cuvenit!) colonelul hilerist Ohm...

Si el ar fi putut ghici că judecătorii din Augsburg s-au trezit într-o situație grea nu pentru crima lui Ohm ar fi discutabilă ci, dimpotrivă, pentru că această crimă este — în punctul de vedere al oamenilor cinstiți — întrutotul indiscutabilă. Dar în statul dela Bonn, una e să aduci un astel de colonel-căpău pe banca acuzaților — pentru a arunca cu praful în ochii oamenilor cinstiți — și cu totul altă e să pronunți o sentință dreaptă...

Expertul invitat s-a arătat a fi la înălțimea situației. El a tăiat jugulgerului nodul gordian... În auzul tuturor, expertul a declarat că „în calitate de superior al colonelului Ohm, eu nu-măș fi simțit dator să-l mulțumesc pentru acțiunile sale preventive”...

Businessul „prizonierului”

„Ajuțați pe un biet om reintors din Rusia, dați-i cîteva bănuți!” — se lîngua monoton un om cu o înfățișare nenorocită, așezat pe trotuarul unei străzi din Berlinul occidental. Nenorocitul poartă o scurță capușuță cu uvelină, ghețe rupte. La picioarele lui se află o sacpă veche. Tîngușile cerșetorului sînt în tonul născociilor ziarelor reacționare din Berlinul occidental care publică basme antisovietice...

„Ceea ce e și mai rentabilă și că poate în acest mod să primească și recunoștința autorităților adenauriene, care îl pot încadra pe statul de plată al propagandiștilor remunerați...”

Corb la corb nu-și scoate ochii

Militariștii de la Bonn folosesc orice pretext pentru a intimidă Franța și pentru a o amenința cu „reprezuea”. Zărele și revîștele reacționare vest-germane se consideră îndreptățite să administreze guvernului francez lecții de elică.

În ultimul timp, presa reacționară vest-germană și în special ziarul „Der Tag”, a strîm și mare vilvă în legătură cu faptul că în Franța a fost înaintat justiției un oșterec doctor Ernst, care, în anul ocupației hileriste în Franța a fost „comisar al Reichului” și ober-burgmeister al orașului Strassburg. El a organizat represii sîngeroase în Alsacia și Lorena, a obligat tineretului francez să servească în armata fascistă, să participe cu alte cuvînte la acțiunile militare împotriva Franței și a aliaților ei din coaliția antihileristă. Ziarul vest-german „Westdeutsche Allgemeine” scrie pe față că Ernst este „dusman al Franței”.

Fostul ministru bonnist de justiție, Deler,

Li Sin Man face pe grozavul

În paginile zărilor americane și vest-europene a apărut din nou numele lui Li Sin Man. În zilele cînd opinia publică mondială își exprimă satisfacția în fața hotărîrii privind convocarea conferinței de la Geneva, — conferință la care urmează să participe Republica Populară Chineză — cînd oamenii simpli din întreaga lume speră în reglementarea definitivă a problemei coreene, Li Sin Man lansează din nou cîmpăniile la „marsul spre nord”...

„Sarpele mic tulbură marea toată” — spune o zicătoare coreeană. Nu pentru prima oară se aud din Pusan și Seul asemenea urlele alătătoare. Li Sin Man nu încercă pentru prima oară să orăvească cu venitul provocărilor sale atmosferice internaționale. În trecut, situația a fost identică. De cîte ori se vădea o căie de mică posibilitate de încetare a focului în Coreea, cercurile agresive americane puneau în bătaie marioneta lor sudcoreeană...

Este suficient să amintim de provocarea întreprinsă de Li Sin Man în 1953, provocare care trebuia să ducă la torpilarea tratativelor de armistițiu în Coreea, ce se apropiu de un sfîrșit înouunat; de succes. După cum se știe, Li Sin Man — avînd aprobarea lăcătă a comandamentului militar american — a ordonat „eliberarea” forțată a 27.000 de prizonieri coreeni.

În zilele în care, la Berlin, era discutată problema convocării la Geneva a unei conferințe cu participarea Republicii Populare Chineză, Li Sin Man a întreprins o nouă dversurone. El a propus trimiteră unei d vizii sud-coreene în Indochina în ajutorul colonizatorilor francezi. Urmarite pe care le-avea această acțiune sînt atît de evidente, încît unele zăire vest-europene nu și-au putut...

Numai pentru americani

Orașul Manchester. În barul hotelului „White-worth” aflat pe strada Moss-Line intră africanul Samuel Edy. El cere o sticlă de bere. Chermișea răspunde: „Nu cumva vreți să spuneți că americanii mă vor băta și a întrebă africanul — Du — răspunde stăpînul barului. Samuel Edy a plecat. Alți cîșteni ai acestor bar — englezi, fiind matori ai acestei discuții au protestat și au pîrșit în chip demonstrativ barul. Această întîmplare a fost relatată de ziarul „Daily Herald”.

F. OREHOV

Ce au dovedit dezbaterile din Camera Comunelor

Tîrziu, în seara zilei de 25 februarie, au luat sfîrșit dezbaterile din Camera Comunelor, dezbateri în legătură cu conțințta de la Berlin a miniștrilor afacerilor externe ai celor patru puteri. Au rămas goale băncile parlamentului, îmbrăcate în piele de culoare verde desăși. Membrii parlamentului au plecat la casele lor și între peretii Camerei Comunelor s-a așternut liniștea.

Dar, dincolo de zidurile parlamentului, în păturile largi ale poporului englez, se accentuează neliniștea pricinuită de rezultatele dezbaterilor parlamentare.

În raportul său, Eden, ministrul afacerilor externe al Angliei, a încercat să justifice cu tot dinadinsul poziția adoptată la conferința de la Berlin de delegația engleză. Eden și-a consacrat discursul aproape exclusiv problemei germane. Apărînd planul puterilor occidentale cu privire la desăfurarea așa numitelor „slășeri libere” în Germania, Eden a prezentat sub o formă complet denaturată — propunecile sovietice cu privire la desăfurarea de alegeri libere în Germania și la crearea unui guvern provizoriu al întregii Germanii.

Tentativele întreprinse de anumite cercuri în scopul de a trece sub tăcere și de a denatura propunerile sovietice vădesc tendința de a micșora rolul pozitiv al conferinței de la Berlin. A această tendință a fost reflectată și în raportul ministrului britanic al afacerilor externe. Ea a fost reflectată atît de puterile încit în Camera Comunelor s-au auzit glorioșuri melancolice. Așa, de pildă, în cuvîntarea sa laburistă Wilson, fost ministru al comerțului, a protestat împotriva tentativelor...

de a se folosi — în scopul justificării politice de reînvierea a militarismului german — absența unor hotărîri luate de comun acord în problemele germană și austriece, probleme discutate în cadrul conferinței de la Berlin.

Luînd cuvîntul în cadrul dezbaterilor, Churchill, primul ministru al Angliei, a sîrșit și și orientarea spre reînvierea Germaniei occidentale. El a chemat la continuarea „eforturilor militare” a puterilor europene. Dar primul ministru britanic a subliniat și faptul că recența conferință de la Berlin a fost „o conferință deosebit de remarcabilă”. Churchill a subliniat că ea „a restabilit reputația unor asemenea conferințe”. Trebuie să menționăm faptul că presa reacționară americană a comentat cu enervare aceste observații ale lui Churchill. Așa, de pildă, ziarul „New York Herald Tribune” a exprimat temerea că ideea lui Churchill cu privire la faptul că „se poate obține o reglementare cu Rusia dacă puterile occidentale vor continua să se întîlnească cu rușii la masa conferinței, va face, pare-se, că Franța și alie țări europene să nu se mai preocupă de formarea armatei europene sub pretextul că o asemenea reglementare o va face inutilă”.

Dimpotrivă, numeroase zăire engleze sîrșite la aprecierea făcută de Churchill asupra conferinței de la Berlin. Așa, de pildă, ziarul „Manchester Guardian”, opunînd raportului prezentat de Eden această parte a discursului lui Churchill, scrie în darea de seamă asupra dezbaterilor parlamentare: „Primul ministru nu socotește nerodnică conferința de la Berlin. Există anumite rezultate reale și el le-a subliniat”.

Ziarul atrage în chip deosebit atenția asupra acelei părți a discursului lui Churchill în care acesta a declarat că dezvoltarea comerțului cu Uniunea Sovietică poate contribui în însemnată măsură la întărirea păcii.

În ultimul timp, unele organe ale presei engleze au criticat destul de aspru poziția lui Eden. Lucru care dovedește nemulțumirea a numeroi cercuri burgheze față de orientarea în politica externă a guvernului britanic. În acest sens, este semnificativă atitudinea zărilor conservator „Evening Standard”, care, sub titlul „Are ore de gînd Eden să găsească ușurea din impas?”, publică un artil-

strucțiv, îndreptați spre pace. Ele doresc ca aceasta să-și găsească expresia în politica externă... Comitetul executiv național al partidului laburist poate să adopte o rezoluție anumită, dar el nu va reuși să slăbească în niciun fel încrederea în ceea ce vor fi hotărîți de laburisti în vor soții că liderii partidului lor au fagăduit să sprijine politica de reînviere a militarismului german și de reînvierea a Germaniei”.

Referindu-se la recența sa călătorie în Germania, Hews a declarat că în marea masă a poporului german este preocupătoare o stare de spirit care poate fi exprimată prin următoarele cuvînte: „Noi nu vom sprijini nici o dată acea Germanie care ar putea să înceapă din nou războiul împotriva Rusiei sau împotriva Apusului”.

Discursurile rostite de liderii partidului laburist în cadrul dezbaterilor parlamentare au dovedit, încă o dată, faptul că, aparînd poziția guvernului englez, conducerea partidului laburist se rupe tot mai mult de masa membrilor de rînd ai partidului, care se manifestă împotriva reînvierea Germaniei. În ultimă vreme, devine de asemenea tot mai evidentă o scindare — în continuă acțiune — în sinele conducătorii partidului laburist. Liderii opoziției laburiste nu au reușit să asigure guvernului în problema germană, sprijinul unei însemnate părți a fracțiunii lor parlamentare. După cum se știe, în cadrul discuțiilor proiectului de rezoluție în problema germană, aproape jumătate din fracțiunea laburistă a luat atitudine împotriva rezoluției care aprobă politica guvernului.

Reacția manifestată de opinia publică engleză față de discutarea în parlament a problemei aliaților oedinea de zi a conferinței de la Berlin dovedește că poporul englez dorește o adevărată reglementare a principalelor probleme internaționale care determină încordarea din relațiile internaționale.

Atitudinea poporului englez față de aceste probleme constituie o mătură la faptulul că propunerile făcute de delegația sovietică în cadrul conferinței de la Berlin întîmpină aprobarea maselor largi populare din toate țările, inclusiv din Anglia.

F. OREHOV